

Arrest

nr. 162 716 van 25 februari 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 12 november 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 8 augustus 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 december 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE FEYTER, die loco advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Aan verzoekster wordt op 8 augustus 2013 een bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt luidt:

“In uitvoering van de beslissing van [D.K.], gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, wordt aan de genaamde:

[...]

Het bevel gegeven, om ten laatste binnen 30 dagen na de kennisgeving, het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de volgende Staten:

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië¹, tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven².

Krachtens artikel 7, eerste lid van de wet van 15 december 1980:

□ 2° hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd”

2. Over de ontvankelijkheid

De verwerende partij werpt op dat verzoekster geen belang heeft bij de vernietiging van het thans bestreden bevel, aangezien reeds eerder een bevel om het grondgebied te verlaten werd afgegeven dat inmiddels definitief is. Een eventuele vernietiging van het thans bestreden bevel zou haar rechtspositie aldus niet wijzigen aangezien zij nog steeds het grondgebied moet verlaten.

De Raad merkt op dat sedert de afgifte van een eerdere verwijderingsmaatregel de feitelijke omstandigheden van de verzoekende partij kunnen gewijzigd zijn. Artikel 74/13 van de vreemdelingenwet legt aan het bestuur op om bij de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten steeds rekening moet worden gehouden met de gezondheidstoestand, het gezins- en familieleven van de betrokkene en de belangen van de minderjarige kinderen. Een dergelijke beoordeling vraagt noodzakelijk een actuele afweging van de in deze bepaling opgesomde belangen. Door te oordelen dat opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten aan de verzoekende partij diende te worden afgegeven, heeft de verwerende partij dan ook de plicht om de in artikel 74/13 vernoemde grondrechten opnieuw te beoordelen. Er kan aan de verzoekende partij geen belang worden ontzegd, bij het betwisten van een beslissing waarin haar situatie opnieuw werd geëvalueerd. De verzoekende partij heeft er een belang bij deze beoordeling te betwisten. De exceptie wordt verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 3 van het EVRM juncto de materiële motiveringsplicht. Zij verwijst nog naar artikel 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoekster verbindt in de uiteenzetting van haar middel de wettigheid van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten geheel aan het feit dat dit steunt op de beslissing van augustus 2013 waarbij haar aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk werd verklaard en waartegen zij een afzonderlijk beroep indiende bij de Raad.

Aangezien bij arrest nr. 162 715 van 25 februari 2016 verzoeksters beroep tegen de onontvankelijkheidsbeslissing van augustus 2013 op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond werd verklaard, dient het huidige middel, dat volledig gelieerd is aan de beoordeling van haar beroep aangaande de beslissing op grond van artikel 9ter, eveneens ongegrond te worden verklaard.

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig februari tweeduizend zestien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

C. VERHAERT